

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 16-10-41477 לב נ' יול רוס בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם הבכיר צחי אלמוג

התובע

אופיר לב

נגד

הנתבעת

יול רוס בע"מ

פסק דין

תביעה לפי סעיף 30א' לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982 שבה טוען התובע כי קיבל מהנתבעת לתיבת הדוא"ל שלו דבר פרסומת בניגוד לדין וללא הסכמה.

הנתבעת טענה כי מדובר בכתובת דוא"ל עסקית של התובע ולא בכתובתו הפרטית, וכי הכתובת פורסמה על ידי התובע באתר האינטרנט שלו. לפיכך, מדובר בפנייה חד פעמית לבית עסק שנעשתה בהתאם לסעיף 30א(ב) לחוק הנ"ל שאינה נחשבת להפרת החוק. עוד טענה הנתבעת כי פרט להודעה נשוא התביעה לא נשלחה אליו מעולם הודעה נוספת והוא אף הסיר עצמו ביום 22/3/16 מרשימת התפוצה.

במעמד הדיון הסכימו הצדדים כי פסק הדין יינתן לאחר שהצדדים יסכמו בכתב בשאלה האם ההודעה ששלחה הנתבעת לתובע, נחשבת כפנייה חד פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, וזאת לאחר הגשת סיכומים.

סעיף 30א(ב) סיפא לחוק התקשורת קובע כך:

"פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".

סעיף זה נתפרש ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (פורסם בנבו, 04.08.2014), וכך קבע שם בית המשפט:

אומנם סעיף 30א(ב) סיפא לחוק קובע כי "פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה,

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 16-10-41477 לב נ' יול רוס בע"מ

תיק חיצוני :

1 המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה
2 של הוראות סעיף זה" (במאמר מוסגר אציין כי השאלה מהו ייחשב לבית
3 עסק לצורך כך לא נדונה בערכאות הקודמות, ולצורך הדיון אניח כי
4 כתובות המייל של המערער נחשבות לבית עסק), ברם פנייה הכוללת
5 כשלעצמה דבר פרסומת אינה יכולה להיחשב פנייה מהסוג המותר
6 בסעיף. אם לא נאמר כך, נימצא מאפשרים לכל מפרסם לשלוח הודעת
7 פרסומת אחת שמשולבת בה גם הצעה לקבל דברי פרסומת בעתיד.
8 פרשנות זו עומדת בניגוד לתכלית החוק. ההצעה שסעיף 30א(ב) סיפה
9 מדבר בה היא הצעה "ניטרלית" שלא כרוכה בה פרסומת של המוצר או
10 השירות שהשולח מבקש לפרסם. המסקנה היא שהמשיב הפר את החוק
11 ביחס לכל דבר פרסומת ששלח למשיב.
12
13

14 במקרה זה שלחה הנתבעת לתובע דבר דואר שאין בו הצעה לקבל ממנה פרסומות ולא בקשה להסכמת
15 בית העסק, אלא שלחה את הודעת הפרסומת עצמה, שיש בה תוכן שיווקי, בהיותה מפרסמת מכשיר
16 להסרת שיער, ואין חולק כי מדובר בפרסום שנועד לעודד את רכישת המוצר (נספח 2 לכתב התביעה).
17 אף בכותרת ההודעה נרשמה המילה "פרסומת". מכאן שאין החריג חל על המקרה ואין בו להוות פטור
18 מאחריות של הנתבעת.
19

הפיצוי

20
21
22 החוק קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק לתובע סך של עד 1,000 ₪ לכל הודעה שנשלחה בניגוד לדין.
23 הפיצוי על פי החוק מסור לשיקול דעתו של בית המשפט, אין חובה להטילו, אם אין בו על מנת לקדם
24 את תכליות החוק: אכיפת החוק, עידוד תביעות יעילות והרתעת הנתבעת באופן שיכווין אותה שלא
25 להפר אותו פעם נוספת. מנגד, יש ליתן את הדעת גם לנתבעת עצמה ולאופן התנהלותה.
26

27 בנסיבות מקרה זה, מדובר בהודעה אחת ובודדת ולא בהפרה סדרתית של החוק. יש להניח ולקוות כי
28 ההליך הנוכחי ירתיע את הנתבעת להקפיד לקיים את הוראות החוק, באופן שפסיקת הפיצוי צריכה
29 לשקף הרתעה ולא גמול.
30
31
32
33

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 41477-10-16 לב נ' יול רוס בע"מ

תיק חיצוני:

בשקלול כל האמור לעיל מצאתי לחייב את הנתבעת לשלם לתובע בתוך 30 יום פיצוי בסך 500 ₪
בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה, בתוספת אגרת משפט והוצאות משפט בסך 794
₪.

ניתן היום, כ"ט כסלו תשע"ח, 17 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

צחי אלמוג, רשם בכיר